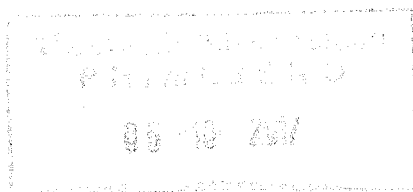

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Ref. 39 Pž-5787/2017-2

TRGOVAČKI SUD U OSIJEU
Stalna služba u
Slavonskom Brodu

PRIMLJENO

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Mirte Matić, predsjednice vijeća, Branke Šabarić Zovko, suca izvjestitelja i Maje Bilandžić, člana vijeća, u prethodnom postupku radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom RESTORAN STARI GRAD j.d.o.o. za ugostiteljstvo i usluge, Požega, Antuna Kanižlića 5, OIB 78561028477, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, Ministarstvo financija, OIB 52634238587, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Slavonskom Brodu, protiv rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-466/17-12 od 1. kolovoza 2017., u sjednici vijeća održanoj 27. rujna 2017.

riješio je

Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj St-466/17-12 od 1. kolovoza 2017. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem pozvani su vjerovnici stečajnog dužnika Restoran Stari Grad j.d.o.o. za ugostiteljstvo i usluge, Požega, Antuna Kanižlića 5, OIB 78561028477, te druge osobe koje za to imaju interes, u roku 15 dana od dana objave ovog poziva na mrežnoj stanici e-Oglasna ploča sudova, predujmiti iznos od 20.910,00 kn za pokriće troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka, uplatom na depozitni račun Trgovačkog suda u Osijeku IBAN HR31 23900011300000200, poziv na br. HR05 221 466-2017. (točka I. izreke), uz upozorenje da će u protivnom donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka (točka II. izreke).

Ovako je riješio prvostupanjski sud primjenom odredbe čl. 132. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ) jer je iz raspoloživih podataka do kojih je došao tijekom prethodnog postupka, utvrdio postojanje stečajnih razloga za otvaranje stečajnog

postupka nad dužnikom i da imovina dužnika ne bi bila dostatna ni za pokriće troškova stečajnog postupka.

Protiv tog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešno i nepotpuno utvrđenih činjenica. U bitnom, žalitelj navodi kako sud nije utvrdio što sve čini imovinu dužnika, u vezi čega ukazuje na kontradiktornost godišnjeg financijskog izvješća dužnika iz kojeg proizlazi da je dužnik sam prijavio imovinu znatnije vrijednosti i izvješća privremenog stečajnog upravitelja, te da sud nije obrazložio što se dogodilo s dugotrajnom imovinom dužnika. Žalitelj nadalje navodi da odluka u pogledu troškova stečajnog postupka nije dovoljno obrazložena, naročito glede iznosa od 10.000,00 kn, smatra da sud nije mogao utvrditi troškove s obzirom na stečajna upraviteljica nije detaljno pregledala dokumentaciju – poslovne knjige za prethodne godine. Predlaže ukinuti pobijano rješenje.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je osnovana.

Ispitavši pobijano rješenje sukladno odredbi čl. 381. i čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. SZ-a, u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjsko rješenje nepravilno i nije osnovano na zakonu.

U ovoj pravnoj stvari FINA je 31. ožujka 2017. podnijela prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad dužnikom sukladno čl. 110. st. 1. SZ-a.

Temeljem prijedloga, sud je rješenjem poslovni broj St-466/2017-10 od 16. lipnja 2017. pokrenuo prethodni postupak radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka te istim rješenjem imenovao privremenu stečajnu upraviteljicu u osobi Blanke Gambiraže, dipl. iur. iz Osijeka, sa zadatkom utvrditi strukturu i vrijednost imovine te njezinu dostatnost za pokriće troškova, kako prethodnog, tako i otvorenog stečajnog postupka s obzirom na to da su zakonski zastupnici dužnika Bruno Soldo i Velimir Bubalo bili nedostupni te sud nije raspolagao poslovnom dokumentacijom iz koje bi se sa sigurnošću moglo utvrditi stanje imovine.

Privremena stečajna upraviteljica svoje izvješće podnijela je u pisanom podnesku od 31. srpnja 2017. u kojem navodi kako je nesporno da kod dužnika postoji nesposobnost za plaćanje jer iz priložene potvrde FINA-e od 19. srpnja 2017. proizlazi da dužnik u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanja ima evidentirane neizmirene obveze u neprekinutom razdoblju od 232 dana.

Iz stanja spisa proizlazi da je u prethodnom postupku sud utvrdio da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnijela ovlaštena osoba i da postoji nesposobnost za plaćanje kao jedan od stečajnih razloga.

Zastupnici po zakonu dužnika nisu u ostavljenom roku podnijeli javnobilježnički ovjerovljeni popis imovine i obveza dužnika niti pristupili na ročište za izjašnjene o prijedlogu koje je bilo određeno za 13. lipnja 2017.

Prema obrazloženju pobijane odluke, iz izvješća privatne stečajne upraviteljice, proizlazi da dužnik nije evidentiran kao vlasnik nekretnina i motornih vozila, a u bilanci za posljednju poslovnu godinu bilježi kratkotrajnu imovinu u vrijednosti svega 3.212,90 kn, sud zaključuje da dužnik nema imovine za pokriće troškova, kako prethodnog, tako i otvorenog stečajnog postupka, koji mogu iznositi ukupno 29.910,00 kn pa kako je utvrdio da je kod dužnika ispunjen stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje, odnosno, da je u konkretnom slučaju ispunjen uvjet za donošenje rješenja o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom, pobijanim je rješenjem pozvao osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka da u roku od 15 dana uplate predjuam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka te primijenio odredbu čl. 132. st. 1. SZ-a.

Odredbom čl. 132. st. 1. SZ-a propisano je da ako prije otvaranja stečajnog postupka sud utvrdi da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova tog postupka ili je neznatne vrijednosti, rješenjem će pozvati osobe koje imaju pravni interes za provedbom stečajnog postupka da u roku od 15 dana uplate predjuam za namirenje troškova prethodnog i otvorenog stečajnog postupka. Ako navedene osobe ne predjume zatraženi iznos, sud će donijeti rješenje o otvaranju i zaključenju stečajnog postupka (st. 2.).

Činjenica ima li dužnik imovinu koja bi ušla u stečajnu masu, barem u visini troškova stečajnog postupka, utječe na to hoće li stečajni sud donijeti rješenje o otvaranju stečajnog postupka na temelju odredbe čl. 128. SZ-a i nakon toga provesti stečajni postupak, koji će se opet okončati donošenjem rješenja o zaključenju stečajnog postupka, ili će pak, istovremeno s rješenjem o otvaranju stečajnog postupka donijeti i rješenje o zaključenju tog postupka na temelju odredbe čl. 132. SZ-a zbog toga što imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova toga postupka ili je neznatne vrijednosti.

Sukladno navedenom, prije donošenja rješenja u smislu čl. 132. st. 1. SZ-a, sud bi po službenoj dužnosti trebao utvrditi činjenicu da imovina dužnika koja bi ušla u stečajnu masu nije dovoljna ni za namirenje troškova tog postupka ili je neznatne vrijednosti jer tako proizlazi iz odredbe čl. 11. st. 3. SZ-a, kojom je propisano da stečajni sudac po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su od važnosti za stečajni postupak i radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze. U konkretnom slučaju navedena činjenica nije utvrđena.

Osnovano žalitelj ukazuje da sud na temelju izvješća privremene stečajne upraviteljice nije utvrdio koja je to imovina dužnika koja ulazi u stečajnu masu.

Konačno, iako prvostupanjski sud sukladno citiranoj odredbi čl. 132. st. 1. SZ-a donosi odluku o predjumljivanju troškova za koje smatra da su potrebni prema slobodnoj ocjeni, sud ipak ima dužnost svoju odluku obrazložiti, kako bi se zakonitost takve odluke mogla ispitati. Prvostupanjski sud je propustio navesti razloge zbog kojih je odredio predjuam u iznosu od 10.000,00 kn, kao daljnje predvidive troškove navodeći samo da se odnose na arhiviranje poslovne dokumentacije dužnika, te troškove za pokretanje i vođenje sudskih

postupaka radi naplate novčanih tražbina pa stoga nije moguće provjeriti iznose pojedinačnih radnji.

U nedostatku valjanih razloga za odluku iz pobijanog rješenja, ovaj sud nije u mogućnosti ispitati pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Pri čemu je također odlučna činjenica da dužnik na dan 8. ožujka 2017. na ime predujma za namirenje troškova stečajnog postupak ima zaplijenjena novčana sredstva u iznosu od 5.000,00 kn, a koju je činjenicu prvostupanjski sud zanemario pri donošenju svoje odluke.

Slijedom navedenog, na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, ovaj sud je uvažio žalbu, ukinuo pobijano rješenje i predmet vratio prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U ponovnom postupku prvostupanjski sud će otkloniti uočene bitne povrede odredaba parničnog postupka na koje je ukazano ovim rješenjem, nakon čega će donijeti pravilnu i zakonitu odluku koju će valjano obrazložiti.

U Zagrebu 27. rujna 2017.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
BRTA MATIĆ, v.r.
Za točnost otpravka
ovlašteni službenik
ANKICA CURMAN

